

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΑΧΘΕΝΤΕΣ ΝΕΚΡΟΙ

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ Η. STEIN

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Σ' ἕνα μικρὸ διαμέρισμα τῆς συνοικίας τῶν πτωχῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐκάθητο ὁ Τζέιμς Κίνγκ μπρὸς σ' ἕνα φύλλο χαρτί ποῦ ἀπ' ἐπάνω ὡς κάτω ἦτο γεμάτο μὲ μεγάλους ἀριθμούς.

Πλάϊ του ἔκειτο ἕνα ἐνοικτὸ κασσόνι μέσα στὸ ὁποῖο νάτι χρυσᾶ νομίσματα ἔλαμπαν.

Ὁ Κίνγκ ἦταν βυθισμένος στοὺς λογαριασμούς του καὶ ἔκλεισε μὲ τρόπο τὸ κινώτιο μόλις ἐκτύπησαν στὴν πόρτα.

— Ἐμπρὸς, ἐφώναξε χωρὶς ὄριξε καὶ ἐσήμωσε τὸ κεφάλι του.

Ὁ εἰσελθὼν ὑπεκλίθη μπροστά του. Τὸ περιποιημένο του ἐξωτερικὸ εὕρισκόταν σὲ φανερῇ ἀντίθεσι μὲ τὴν ἀθλιότητα τῆς κατοικίας τοῦ Κίνγκ.

— Μπὰ, σεῖς εἰσθε Μπέργκερ, δὲν σᾶς περιμένα τόσο νωρίς. Λοιπὸν πῆγαν ὅλα καλά;

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ τὸν ἐχαιρέτισε ὁ Κίνγκ.

— Μάλιστα κ. Κίνγκ ὅλα εἶναι ἐν τάξει, τοῦ ἀπήντησε μὲ εὐγένεια ὁ Μπέργκερ. Πιστεύω, ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ δυνηθοῦμε ν' ἀποκαλύψουμε τὸ μυστικὸ μας στὸ κοινὸ. Αὐτὸ θὰ κάμῃ μεγάλο θόρυβο.

— Ναί, βέβαια, ἐφθασαν καλά οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ ἐργάται;

— Καὶ πολὺ εὐχαριστημένοι. Αὐτοὶ οἱ ἀπληπισμένοι τῆς ζωῆς δὲν ἐπερίμεναν τέτοια ὑποδοχὴ καὶ μᾶς εὐγνωμονοῦν διπλά.

Ὁ Κίνγκ ἐσηκώθηκε.

— Τότε πρέπει νὰ τὰ προετοιμάσωμεν ὅλα γιὰ τὸ μεγάλον γεγονός, ἔκλεισε τὴν συ-

ζήτησι. Ἐδῶ εἶναι τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα, καὶ ἔδειξε τὸ κασσόνι, λοιπὸν ἐπισπεύσατε τὸ κτίσιμο τόσο ἐδῶ, ὅσο καὶ σὲ μᾶς!

Ἐπῆρε ἕνα μεγάλον καπέλλον καὶ ἐβγήκε ἔξω.

Ὁ Μπέργκερ τὸν ἐκοίταξε καλά. Δὲν μπόρῃσε νὰ συγκρατήσῃ μιὰν γκριμάτσα.

— Ἡλίθιε, ἐψιδύριζε. Ὁ ἥλιθιος, πιστεύει πῶς μὲ τὸ χρῆμα θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐξυψώσῃ ἕνα κόσμον ὀλόκληρον! Πόσον τοὺς μισῶ, αὐτοὺς τοὺς πλουσίους! Αὐτοὺς ποῦ θέλουσιν νὰ ἀγοράσουν τὸ μυαλό μου μὲ τὸ χρυσάφι τους! Αἱ δὲν τὸ χρειαζόμουνα τόσο πολὺ. Ἐκάθησε σὲ μιὰ καρέκλα καὶ ἀνεστέναξε.

Πάλιν κρότοι εἰς τὴν θύραν. Δυὸ νεαροὶ ἄνδρες μὲ ῥωσικὴν κατατομὴν ἐμπήκαν μέσα.

— Νὰ ἐδῶ ἔχετε τὸ ἄτιμον χρῆμα. Πᾶρτε το καὶ θυσιάστε το γιὰ τὰ ἰδεώδη σας! ἐφώξε ὁ Μπέργκερ.

— Πάλιν τὰ ἴδια Κάρλες. Δὲν θὰ γίνῃς ποτὲ τελείως δικός μας, εἶπεν ὁ Ἰβάν μὲ φωνὴ ἀπαλή.

— Ὅταν βλέπω, πῶς ὁ τρελλὸς αὐτὸς Κίνγκ πετᾷ ὀλόκληρα ἑκατομμύρια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ γιὰ μιὰν φανταστικὴν ἰδέαν μὲ πιάνει μιὰ ἀπεριόριστη μανία. Ἀλλὰ αἱ μὴ βραδυποροῦμε μὲ τὰ λόγια. Ἐδῶ πᾶρτε αὐτὸ τὸ κασσόνι.

Ὁ Ἰβάν καὶ ὁ Πιότρ ἔπιασαν καὶ ἔβγαλαν ἔξω τὸ κασσόνι ἐνῶ ὁ Μπέργκερ ἔκλεισε τὴν πόρταν. Ἀνέβηκαν ἔπειτα καὶ οἱ τρεῖς στὸ ἀμάξι ποῦ ἐπερίμενε ἀπ' ἔξω καὶ

έφυγαν. Μετά πολλήν ώραν τὸ ἀμάξι στάθηκε μπρὸς ἑνα σπίτι ποῦ στὴν πόρτα εἶχε τὴν ἐπιγραφή:

«Μπορούσσοφ, διδάσκαλος Μουσικῆς»

Κατέβηκαν καὶ οἱ τρεῖς καὶ ἀφοῦ ἐκτύπησαν ἐμπήκαν μέσα μαζὺ μὲ τὴν κασέλαν.

Ἡ πόρτα ἔκλεισε πίσω τους μονάχη ἑης. Μπρὸς τους ὅμως ἦτο κι' ἄλλη μία πόρτα.

— Ποῖος εἶναι; ἀκούστηκε ἀπὸ κεῖ μία φωνή.

— Ἰβάν, Πιότρ καὶ Λέο.

— Ἐμπρός, ἔμπρός, ἀδελφοί μου. Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ ἕνα νεαρὸ κορίτσι τοὺς ἐχαιρέτησε κατὰ τὰ ἑθωσιακὰ ἔθιμα μ' ἕνα φιλὶ καὶ στὰ δύο μάγουλα.

— Ἄν ξέρετε μὲ πόση ἀνυπομονησία σᾶς περιμένουμε!

Τὸ μικρὸ δωμάτιο στὸ ὁποῖο οἱ τέσσερές τους τώρα ἐμπήκαν ἦταν γεμᾶτο καπνὸ ἀπὸ τὰ σιγάρα. Γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι ἐκάθηντο οἰκτῶ πρόσωπα περίπου.

Εἰς τὸ μέσον διεκρίνετο ὁ Μπορούσσοφ ὁ μουσικοδιδάσκαλος.

Κοντὰ του στὴν κενὴ θέσι ἐπῆγε τὴν ἡ ἀνεπιὰ του ἢ Λίντα.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐκάθητο ἕνας νεαρὸς, ὁ Σάσσα Πάβλοβιτς, ὁ μνηστήρ τῆς Λίντας.

Μόλις οἱ τρεῖς φίλοι ἐμπήκαν μέσα μὲ τὴν βαρεία κασέλα ὅλοι ἐσηκώθηκαν ἐπάνω καὶ ἤρχισαν νὰ φωνάζουν.

Ὁ Μπορούσσοφ ἐκτύπησε μὲ ὀργὴ τὸ χέρι του ἐπάνω στὸ τραπέζι.

— Ἦσυχία ἐφώνησε.

Ὁ Θόρβος ἐπαυσε καὶ ὁ Ἰβάν ἤρχισε:

— Ἐξεπληρώσαμεν τὸ καθήκον μας. Σᾶς φέρομεν τὸ χρέμα ποῦ χρειάζεται γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων μας. Διὰ τῆς γνωριμίας μας μὲ τὸν Μπέργκερ ποῦ κατωρθώσαμε νὰ τὸν πάρομε μὲ τὸ μέρος μας ἤλ-

θομεν εἰς στενάς σχέσεις μὲ τὸν κ. Κίνγκ. Ὅλοι ἐνθυμεῖσθε, πῶς πρὸ ἐτῶν ὁ Κίνγκ μὲ τὸ σχέδιόν του ν' ἀγοράσῃ ἕνα ὀλόκληρο νησί ἔκαμε μεγάλο θόρυβο. Κατόπιν ὅμως δὲν ἀκούστηκε τίποτε πλέον. Ἐγὼ ὅμως ἔμαθα ἀπὸ τὸν Μπέργκερ ὅτι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἀγόρασε τὸ νησί καὶ ὅτι ἡ ἀνοικοδόμησις ἐπ' αὐτοῦ κοντεύει νὰ τελειώσῃ.

Δ ο ι π ὸ ν τ ὸ ν ν η σ ῖ α ὐ τ ὸ ε ἰ ν α ι δ ι κ ὸ μ α ς .

Πάλιν ὅλοι ἐπετάχθηκαν ἐπάνω.

— Ἦσυχία, ἐφώνησε πάλιν ὁ Μπορούσ-

σοφ, ἐξακολούθησε ἀδελφέ μου.

— Εἶπα, τὸ νησί εἶναι δικό μας, ἐξακολούθησε ὁ Ἰβάν μὲ πάθος. Ναι ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι σήμερον θὰ ὑποταχθοῦμε στὰ σχέδια τοῦ Κίνγκ καὶ σιγά-σιγά θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ θέσουμε σ' ἐφαρμογὴ τὰ δικά μας. Ὁ Μπέργκερ ποῦ ἄσκει μεγάλη ἐπίδρασι ἐπάνω στὸν Κίνγκ θὰ μᾶς βοηθήσῃ πολὺ.

Ἐκάθησε.. Ὁ Μπορούσσοφ τότε ἔλαβε τὸν λόγον:

— Ἀδελφοί μου! Ὁ Ἰβάν εἰργάσθη καλὰ καὶ ἡ πρότασις του...

Μὲ τὴν πρώτην λέξιν τοῦ ἀρχηγοῦ ὁ Σάσσα ἄρχισε νὰ γίνεται ἀνήσυχος. Τώρα ἐτινάχθη ἐπάνω.

— Ὅχι, ὄχι, δὲν πρέπει μὲ ἀπάτη νὰ ἰδρύνουμε ἕνα νέο κράτος, τὸ κράτος μας τῆς ἰσότητος. Ἄνοιχτὰ πρέπει νὰ ἐξομολογηθοῦμε στὸν Κίνγκ. Καὶ ἂν αὐτὸς δὲν θέλει τότε μὲ τίμιον ἀγῶνα νὰ τοῦ ἀποσπάσωμεν τὸ νησί καὶ τὸ χρέμα του.

Ἡ Λύντα ἐκοιτοῦσε μὲ θαυμασμὸ τὸν μνηστῆρα τῆς. Ὁ Μπορούσσοφ μὲ γέλιο ἔθεσε τὸ χέρι του στὸ ὦμο του.

— Ὅνειροπόλε! δὲν ἐδιδάχθης ἀκόμη ἀπὸ τὴν ζωὴν; Δὲν ξέρεις ὅτι μόνον μὲ ἀπάτη θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν μας;

— Μὰ αὐτὸ εἶνε ἀναξιοπρεπές!

— Τίποτε δὲν εἶνε ἀναξιοπρεπές ποῦ εὐνοεῖ τὰ σχέδιά μας. Γίνου λογικὸς Σάσσα καὶ βοήθησέ μας.

Καὶ οἱ Φανατικοὶ ἐπλησίασαν περισσότερον ἀλλήλους.

* *

Ρρρρ... τὸ κουδοῦνι τοῦ τηλεφώνου ἔστὸ γραφεῖο τοῦ Χόλστεν. Ἡ κυρία Λόγγυβ ἔτρεξε.

— Ἐμπρός;

— Ναι, ὁ κύριος Ἐπιθεωρητής;

— Ὅχι ὁ κύριος Χόλστεν ἔλαβε ἕνα τηλεγράφημα καὶ ἀνεχώρησε τὴν νύκτα. Ἀλλὰ δὲν ξέρω οὔτε γιὰ ποῦ οὔτε γιὰ πόσο καιρὸ.

Ὁ Γκόντινορ ἀφήκε τὸ ἀκουστικὸ

— Τίποτε, ὁ Χόλστεν ἔφυγε. Πιθανῶς πῖσω ἀπὸ κανένα νέο ἴχνος. Καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν μᾶς ὠφελεῖ εἰς τίποτε ἡ σπουδαία ἀνακάλυψις, εἶπεν στὸν Δρ. Γιουὰν ποῦ ἐκάθητο ἀπέναντί του.

— Χαίρω ποῦ ἡ πρόβλεψίς μου ὑπῆρξε ἀ-

κριβής, εἶπεν ὁ ἰατρός. Ἀφοῦ ἀνέλυσα τὸ αἷμα τῆς Διδος Τὲν ἐπιστοποίησαι ἀμέσως ὅτι περιεῖχε καὶ μερικοὺς βακίλλους τῶν τροπικῶν ἀσθενειῶν. Ἀλλὰ πῶς εἰσηλθόν αὐτοὶ εἰς τὰς φλέβας τῆς νεαρᾶς;

Ὁ Γκόντινορ ἐσκέφθη μιὰ στιγμή.

— Πῶς τὸ ξέχασα, εἶπε ἔπειτα, καὶ ἐκτύπησε τὸ κουδοῦνι.

— Τὴν ὑπὸ προφυλάκισι Μαίρη Γκλόστερ, διέταξε τὸν εἰσελθόντα ὑπάλληλον.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἡ Μαίρη εἰσηλθεν. Στὴν ἀρχὴ οὔτε μιὰ λέξι δὲν μπορούσαν νὰ τῆς βγάλουν. Μόλις ὁ Γκόντινορ ἤρχισε νὰ τὴν πιεζῆ ἔβαλε τὰ κλάματα.

— Ἀφήστε με νὰ τῆς μιλήσω ἐγώ, εἶπεν ὁ Δρ. Γιουάν. Ἐπῆρε τὸ χέρι τῆς Μαίρης καὶ τῆς εἶπε μὲ φωνὴ ἀπαλή:

— Δὲν μπορείς νὰ μοῦ πῆς τι ἐπῆραν τὰ τὰ δύο κορίτσια τὸ βράδυ ἐκεῖνο;

— Σαμπάνια τοὺς ἔδωκα τελευταῖα.

— Τὶ εἶδους σαμπάνια;

— Μὰ δὲν ξέρω, ἀπήντησε σενόχωρα τὸ κορίτσι, ὁ βοηθὸς μοῦ ἔδωκε τὰ ποτήρια καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὰ πᾶω στὸν κῆπο ὅπου ἦσαν αἱ Δες Μπάνκ καὶ Τέν.

— Τὸν ἤξερες τὸν βοηθόν;

Ἡ Μαίρη ἄρχισε νὰ τὰ χάνη.

— Ὅχι, ὄχι, κύριε Ἐπιθεωρητὰ, δὲν τὸν γνωρίζω.

— Καλά. Ἀπὸ πότε ἦτο στὸ σπῆτι. Ἄν πῆς τὴν ἀλήθεια θὰ σὲ ἀφήσουμε ἐλεύθερη.

Ἡ Μαίρη ἄρχισε πάλιν νὰ κλαίη:

Εἰς τοῦ κ. Μπάνκ ἦλθε γιὰ τὸ βράδυ ἐκεῖνο ὁ Κάρλος ἐξ ἄλλου εἶπε πῶς θὰ ἔφυγε πάλιν γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη.

— Ὡστε Κάρλο τὸν λένε.

Ἡ Μαίρη ἐτρόμαξε γιὰ τὴν ἀπροσεξία τῆς.

Ἀπὸ τὴν στιγμήν αὐτὴ δὲν μπόρεσαν νὰ τῆς ἀποσπάσουν παρὰ κατὶ ἀσυναρτησίης μόνον ἀπὸ τῆς ὁποίας μπορούσε νανεῖς νὰ συμπεράνη ὅτι ὁ Κάρλος αὐτὸς συνδέετο καὶ ἐρωτικῶς μὲ αὐτήν.

— Τὴν ἔστειλαν πάλιν στὴν φυλακὴ.

— Τώρα πρέπει νὰ περιμένουμε τὸν Χόλστεν. Αὐτὸς θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ στὸ ἐρώτημα: Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ Κάρλος; εἶπεν ὁ

Γκόντινορ.

* *

Ἡ ταχεῖα ἀμαξοστοιχία διέσχισε τοὺς ἀγρούς.

Ὁ Χόλστεν ἐκάθητο σ' ἓνα διαμέρισμα πρώτης θέσεως καὶ ἐδιάβαζε τὸ τηλεγράφημα ποῦ τὸν ἐκάλεσε τὴν νύκτα στὴν Νέα Ὑόρκη.

«Δολοφονία πιθανῶς πολιτικῆ. Ἐλθετε ἀμέσως.

Ἀστυνομία Νέας Ὑόρκης»

Εἰς τὸν σταθμὸν τὸν ἐπερίμενε ὁ γνωστός νεοϋρκέζος ἐπιθεωρητῆς Οὐρμπάν. Ἀνέβηκαν σ' ἓνα αὐτοκίνητο καὶ διευθύνθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐγκλήματος.

Καθ' ὁδὸν ὁ ἐπιθεωρητῆς τοῦ ἐξέθετε τὰ γεγονότα:

— Ὁ δολοφονηθεὶς ἦτο πάμπλουτος ἀλλὰ καὶ παράξενος. Πρὸ καιροῦ εἶχε ἀγοράσει μιὰ γωνία γῆς κρυμμένη στὰ ὄρη καὶ εἶχε κτίσει ἓνα πύργον. Ἐπειδὴ ὁμως πλησίον ἐκεῖ ἐπῆγαν καὶ ἐγκατεστάθησαν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι πρᾶγμα ποῦ τὸν ἐνοχλοῦσε τρομερὰ, ὁ Κίνγκ, αὐτὸ ἦταν τὸ ὄνομά του, ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἄδειαν νὰ ἀγοράσῃ μιαν νῆσον ὀλόκληρον. Τοῦτο καὶ κατώρθωσε τῇ βοηθείᾳ τοῦ γραμματέως του μηχανικοῦ Μπέργκερ. Ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος ποῦ παρεδόθη μόνος του εἶναι ἕνος νέος ἑὼσσος ὀνόματι Σάσσα Πάβλοβιτς.

Εἶχαν φθάσει πιά στὴν ἔκτασι τοῦ Κίνγκ καὶ κατέβηκαν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Κίνγκ ἐκάθητο ὁ Μπέργκερ προσπαθῶν νὰ τακτοποιήσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ δολοφονηθέντος.

— Δὲν γνωρίζω τὸν δολοφόνον, εἶπεν εἰς τὸν Χόλστεν, ἀφοῦ συνεστήθησαν, γνωρίζω ὁμως μερικοὺς ἄλλους ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς αὐτούς. Ὁ Κίνγκ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπίστευαν ὅτι ἔχουν τὰ αὐτὰ ιδεώδη. Ἐπρεπε νὰ γίνῃ ἓνα νέο κράτος. Συνειργάσθησαν. Ὁ Κίνγκ εἶχε ἀνάγκη τῶν Ρώσων διὰ τὴν ἐργασίαν των. Αὐτοὶ πάλιν εἶχαν ἀνάγκη τοῦ Κίνγκ διὰ τὸ χρῆμα του. Ἐγὼ ὁμως ἔχω τὴν ἰδέα ὅτι αἱ ἀντιλήψεις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἦσαν πολλὴ διάφορες.

— Καὶ τι εἴσθε σ' εἶς; ἠρώτησέ ὁ Χόλστεν.

— Ἐγὼ ἤμουν ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις διὰ

τὰς μεγαλοπρεπεῖς ιδέας τοῦ Κίγγκ. "Η-
μουν δ' ἐμπιστος του καὶ ἠραζόμην δι' αὐ-
τόν.

— Δὲν ξέρω κάπου πρέπει νὰ σᾶς ἔχω συ-
ναντήσῃ. Μήπως εἰς τὸ Ντετρούας.

— "Ὅχι ἀπήντησε ὁ Μπέργκερ.

— Καὶ ὅμως. Μοῦ φαίνεται παράξενο. Τὸ
μνημονικό μου δὲ μὲ γελᾷ σχεδὸν ποτέ.

— Μήπως θέλετε νὰ ἐξετάσετε πάλιν τὸν
Ρῶσσον; ἠρώτησε τὸν Χόλστεν ὁ Ἐπιθεω-
ρητής.

— Ναί, τὸ γεγονός ὅτι ὠμολόγησε δὲν μὲ
ἐμποδίζει νὰ ἐκτελέσω τὸ καθήκον μου, ἀ-
πήντησεν ὁ Χόλστεν....

* * *

Μπρὸς στὴν πόρτα τῆς φυλακῆς τῶν
προφυλακισμένων μία γυναῖκα ἐσταμάτησε
τὸν Χόλστεν.

— Εἶμαι ἡ Λίντα Μποροῦσσωφ, ἡ μνη-
στή τοῦ Σάσσα Πάβλοβιτς. Μπορῶ νὰ σᾶς
μιλήσω; ἐφώναξε.

Μὲ μία συγκατάνευσι τοῦ Χόλστεν ἐμπῆ-
καν καὶ οἱ τρεῖς τους στὸ γραφεῖο τοῦ Ἐ-
πιθεωρητοῦ.

— Τὶ θέλετε;

"Ἐρχισε τότε νὰ τοῦ διηγῆται διὰ τὰ σχέ-

διὰ τούτων ὁποῖων ἐκτελεστής ἦτο ὁ Μπέρ-
γκερ ὁ γραμματεὺς τοῦ Κίγγκ, πῶς ὁ Σάσ-
σα δὲν συνεφώνει τελείως μὲ τοὺς συντρό-
φους του καὶ ἐπῆγε νὰ συναντηθῆ μὲ τὸν
Κίγγκ μὲ τὸν ὁποῖον ἦλθε σὲ ρῆξι καὶ τὸν
ἐπυροβόλησε.

— Ἐπυροβόλησε; ὁ Ἐπιθεωρητής ἐκίνη-
σε τὸ κεφάλι του, ὄχι παιδί τὸν κατέσφαξε
μὲ τὸ μαχαῖρι του.

— Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Σάσσα πι-
στόλι μόνου ἔφερε μαζί του ὄχι ὅμως κα
μαχαῖρι.

Στὴν ἐπιμονή της ἔφραγεν τότε τὸν ἴδιον
τὸν Σάσσα ἀπὸ τῆ φυλακῆ. Κι' αὐτὸς ὅμως
ἐπιστοποίησε ὅτι εἶχε πυροβολήσει μόνον
κατὰ τοῦ Κίγγκ νομίζοντας ταυτοχρόνως
ὅτι τὸν εἶχε σκοτώσει.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἰσθε σεῖς
ὁ δολοφόνος τοῦ Κίγγκ ἀλλὰ κάποιος ἄλλος
ἀφοῦ ὁ Κίγγκ ἀπὸ πληγῆς μαχαιριοῦ ἐσκο-
τώθηκε καὶ ὄχι πιστολιοῦ εἶπεν ὁ Χόλστεν.

— Ἀχ θεέ μου, ἄρχισε νὰ κλαίῃ ἀπὸ τὴν
χαρὰ του ὁ Σάσσα. Ἀχ Θεέ μου ὥστε δὲν
εἶμαι δολοφόνος! Δόξα σοὶ ὁ Θεός!

(Ἐκολουθεῖ)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

ΟΙ ΔΙΕΠΟΝΤΕΣ ΤΑΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΝΟΜΟΙ

Πολλά εἶναι τὰ ζῶα ἐκεῖνα ποῦ εἶναι ἀ-
ποδημητικά, ποῦ μεταβαίνουν δηλ. ἀπὸ
τὴν μίαν χώραν εἰς τὴν ἄλλην ἀγαλόγως
τοῦ κλίματος, τῆς ἐποχῆς τῆς θερμοκρα-
σίας κλπ.

"Ἐντομα, τὰ ψάρια, μαστοφόρα ἐκτελοῦν κα-
τὰ περιόδους τὸν τοιοῦτου εἶδους ταξείδια.
Τὰ πτηνὰ ὅμως εἶναι ἐκεῖνα παρὰ τοῖς ὁ-
ποίοις ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι περισσότερο
διαδιδόμενη.

Ἡ παρούσα μελέτη θ' ἀσχοληθῆ ἀποκλει-
στικῶς μὲ τ' ἀποδημητικὰ ταξείδια τῶν
τελευταίων.

"Ἄν καὶ ἡ σπουδὴ τῶν μετακομίσεων
τούτων εἶναι ἐξαιρετικὰ δυσχερῆς λόγῳ τῆς

φύσεως τῶν ὄντων ποῦ τὰς ἐκτελοῦν ἐξ αἰ-
τίας τῆς μεγάλης ταχύτητος τῆς πτήσεώς
των καὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως ἰχνῶν ἐπὶ τῶν ἐ-
ναερίων δρόμων των, εἶναι ἀρκούντως γνω-
στοὶ οἱ κυριώτεροι νόμοι χάρις εἰς ἓνα με-
γάλον ἀριθμὸν μεθοδικῶν παρατηρήσεων
γεγομένων ἀπὸ τινων ἐτῶν ὑπὸ διαφόρων
ἐπιστημονικῶν καθιδρυμάτων, παρατηρή-
σεων, αἵτινες ἐπέτρεψαν, ὅπως καθορι-
σθῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου αἱ ὁδοὶ, αἵτινες ἀκο-
λουθοῦνται ἀπὸ τοὺς πτερωτοὺς ταξειδιώ-
τας μας καὶ νὰ ἐξαχθοῦν ἐκ τούτων σημα-
τικὰ συμπεράσματα.

"Ἄς ἐξετάσωμεν κατὰ πρῶτον, πῶς ἐπε-
τεύχθησαν αἱ ἐπιτυχία αὐταί.

Κυρίως εἰς τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ, τῆ